

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันอุดมศึกษา เป็นสถาบันที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เพราะเป็นแหล่งความรู้ทางด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงในสาขาต่างๆ ภารกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไป คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย บริการวิชาการ และการทำงานบำรู้งส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา การมีบุคลากรที่มีคุณภาพในสาขาวิชาชีพต่างๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้ก้าวไปสู่การเป็นประเทศที่เจริญแล้ว ดังนั้น ภารกิจหลักและถือเป็นภารกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และมีคุณสมบัติตามที่สาขาวิชานั้นๆ ต้องการ การศึกษาจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งสำหรับการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ เพราะการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนากิจกรรมต่างๆ ในทุกด้านของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จัดเป็นสถาบันอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาคของประเทศ สถาบันหนึ่ง ที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตบัณฑิตด้านเภสัชศาสตร์ทั้งในระดับปริญญาตรี และสูงกว่าระดับปริญญาตรี ซึ่งได้รับการจัดตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2521 ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เปิดรับนักศึกษารุ่นแรกในปี พ.ศ. 2522 รวมระยะเวลาประมาณ 25 ปี ที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญรุ่งเรืองจากการผลิตเภสัชกรที่มีคุณภาพ จำนวน 20 รุ่น เพื่อรับใช้สังคมด้านวิชาชีพเภสัชกรรม โดยมีนโยบายและแผนกลยุทธ์ด้านการผลิตบัณฑิต คือ ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ตอบสนองการพัฒนาวิชาชีพเภสัชกรรม สภาพแวดล้อม และสังคม และเป็นบัณฑิตที่มีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีทักษะการสื่อสารที่ดีและมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพจึงเป็นภารกิจที่สำคัญภารกิจหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาทุกสถาบัน รวมทั้งคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้วย ดัชนีชี้วัดคุณภาพบัณฑิตที่มีการศึกษาอย่างกว้างขวางในกลุ่มนักการศึกษา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เนื่องจากว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษา (สุจินดา จันทรวงษ์, 2531 : 2) ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการศึกษาพบว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนมาจากปัจจัยหลายด้าน อนาสตาซี (Anastasi, 1956 : 187 อ้างถึงใน กานดา พงศ์ทิพย์, 2541 : 3) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา อันได้แก่ การจัดการศึกษาในสถานศึกษา ภูมิหลังของผู้เรียน ครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮาร์วิก เฮอร์ท (Harvighurst, 1963 : 506 อ้างถึงใน กานดา พงศ์ทิพย์, 2541 : 3) ได้กล่าวถึงข้อสรุปของเทอร์แมนว่า ความแตกต่างในความสำเร็จของแต่ละบุคคลที่มีระดับสติปัญญาเท่ากัน ส่วนใหญ่เนื่องมาจากองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติ

ปัญญา และจากการศึกษาของบลูม (Bloom, 1976 : 167-169) ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ตัวแปร คือ (1) ตัวแปรที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย หมายถึง การเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนและมีมาก่อนการเรียน ได้แก่ ความถนัดและพื้นความรู้เดิมของผู้เรียน (2) ตัวแปรที่เกี่ยวกับทางด้านจิตพิสัย หมายถึง สภาพที่ผู้เรียนแสดงออกเมื่อผู้เรียนได้เรียน ได้แก่ ความสนใจและเจตคติต่อวิชาที่เรียน การยอมรับความสามารถ และบุคลิกภาพ (3) คุณภาพการสอน หมายถึง ประสิทธิภาพซึ่งผู้เรียนได้รับผลสำเร็จในการเรียนรู้ ได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และการรู้ผลสะท้อนกลับของการกระทำว่าถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้ คลอสเมียร์ (Klausmeir, 1961 : 27-33) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า นอกจากจะเกิดกับตัวผู้เรียน และครูผู้สอนแล้วยังมีองค์ประกอบอื่นๆ เช่น สภาพแวดล้อมทางบ้าน สภาพแวดล้อมทางสถานศึกษา การศึกษาส่วนตัวของผู้เรียน สอดคล้องกับโคลแมน (Coleman, 1966 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2524 : 6) พบว่า พื้นฐานและสภาพแวดล้อมทางบ้านของผู้เรียน เป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ วอลเบอร์ก และแอนเดอร์สัน (Walberg & Anderson, 1966 : 414-419 อ้างถึงใน ประพนอม ทวีกาญจน์, 2526 : 2) ได้ศึกษาถึงตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่าบรรยากาศของห้องเรียน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ดีกว่าตัวแปรด้านอื่นๆ สอดคล้องกับการศึกษาของ ลอเรนซ์ (Lawren, 1976 : 315 อ้างถึงใน กานดา พงศ์ทิพย์ 2541 : 4) พบว่า บรรยากาศภายในห้องเรียนมีอิทธิพลต่อผลการเรียนของผู้เรียน ในเรื่องนี้ กมล สุดประเสริฐ (กมล สุดประเสริฐ, 2524 : 22-24) ได้ศึกษาตัวแปรต่างๆ ที่เป็นสาเหตุโดยตรง และโดยอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า สาเหตุทางตรงที่ทำให้ผู้เรียนเรียนแล้วได้คะแนนสูง ได้แก่ ความรู้เดิมของนักเรียน ซึ่งส่งผลทำให้นักเรียนมีความสำเร็จสูงสุด สาเหตุทางตรงรองลงมา ได้แก่ ความรับผิดชอบของผู้บริหารสถาบันการศึกษา ขนาดของสถานศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดา ส่วนอิทธิพลที่เป็นสาเหตุทางอ้อม ได้แก่ ความรับผิดชอบของครูผู้สอน ความสนใจให้ลูกเรียนสูงๆ

ที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน บางองค์ประกอบจะส่งผลให้การเรียนของผู้เรียนดีขึ้น บางองค์ประกอบอาจส่งผลให้การเรียนของผู้เรียนต่ำลง และจากการที่ผู้วิจัยได้เข้ามาทำงานที่คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เมื่อปี พ.ศ. 2534 ได้อยู่ปฏิบัติงานในงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตเภสัชศาสตร์ ของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สังเกตเห็นความแตกต่างของข้อมูล grade point average (GPA) ของนักศึกษาเภสัชศาสตร์เมื่อสำเร็จการศึกษาจากระดับมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 6 กับขณะที่ศึกษาอยู่คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยมีข้อมูลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาคการศึกษาที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2545 ดังนี้

ตารางที่ A-1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ในระดับมัธยมศึกษา กับ ระดับอุดมศึกษา ของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	เกรด	จำนวน (%)			
		หลักสูตร 5 ปี		หลักสูตร 6 ปี	
		มัธยมศึกษา	ภาค 1/45	มัธยมศึกษา	ภาค 1/45
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	< 2.00	-	2 (1.72)	-	-
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอใช้	2.00-2.49	-	15 (12.93)	-	6 (17.14)
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	2.50-2.99	5 (4.31)	50 (43.10)	1 (2.85)	12 (34.28)
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี	3.00-3.49	43 (37.06)	41 (35.34)	9 (25.71)	14 (40.00)
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีมาก	3.50-4.00	68 (58.62)	8 (6.89)	25 (71.42)	3 (8.57)

ตารางที่ A-2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ในระดับมัธยมศึกษา กับระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA)	
	หลักสูตร 5 ปี	หลักสูตร 6 ปี
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.53	3.56
คณะเภสัชฯ ภาค 1/45	2.90	2.93

ที่มา : สรุปจากระเบียนแสดงผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรมสามัญศึกษา และระเบียนแสดงผลการเรียน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2545

ตารางที่ A-3 เปรียบเทียบร้อยละจำนวนนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รหัสนักศึกษา 415, 405 และ 395 ตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ในชั้นปี 1-5

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	เกรด	ร้อยละจำนวนนักศึกษา														
		รหัสนักศึกษา 415..					รหัสนักศึกษา 405..					รหัสนักศึกษา 395..				
		ปี1	ปี2	ปี3	ปี4	ปี5	ปี1	ปี2	ปี3	ปี4	ปี5	ปี1	ปี2	ปี3	ปี4	ปี5
ต่ำ	< 2.00	00.87	2.67	02.63	-	-	01.65	03.33	00.84	03.36	-	01.98	04.08	02.10	02.15	-
พอใช้	2.00-2.49	14.03	15.17	18.42	25.43	18.26	10.75	22.50	27.73	26.89	21.55	19.80	29.59	35.78	32.25	26.80
ปานกลาง	2.50-2.99	38.59	51.78	53.50	51.75	48.95	52.89	48.33	42.01	45.37	46.55	39.60	33.67	33.68	38.70	38.14
ดี	3.00-3.49	37.71	25.00	21.05	16.66	26.95	31.40	21.66	23.52	21.84	29.31	27.72	23.46	20.00	20.43	27.83
ดีมาก	3.50-4.00	09.64	05.35	04.38	06.14	07.82	03.30	04.16	01.68	02.52	02.58	10.89	09.18	08.42	06.45	07.21
คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA)		2.95	2.81	2.76	2.73	2.86	2.84	2.76	2.72	2.70	2.84	2.85	2.74	2.72	2.75	2.80

ตารางที่ A-4 เปรียบเทียบร้อยละจำนวนนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
รหัสนักศึกษา 415, 405 และ 395 ตามคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) < 2.50 กับ
≥ 2.50 ในชั้นปี 1-5

ระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	เกรด	ร้อยละจำนวนนักศึกษา														
		รหัสนักศึกษา 415..					รหัสนักศึกษา 405..					รหัสนักศึกษา 395..				
		ปี1	ปี2	ปี3	ปี4	ปี5	ปี1	ปี2	ปี3	ปี4	ปี5	ปี1	ปี2	ปี3	ปี4	ปี5
ต่ำ-พอใช้	< 2.50	14.91	17.85	21.05	25.43	18.26	12.39	25.83	28.57	30.25	21.55	21.78	33.67	37.89	34.40	26.80
ปานกลาง-ดีมาก	≥ 2.50	85.96	82.14	78.94	74.56	81.73	87.60	74.16	71.42	69.74	78.44	78.21	66.32	62.10	65.59	73.19

ที่มา : สรุปจากระเบียนแสดงผลการเรียน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2539-2541

จากตารางที่ A-1 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2545 จำนวนมากมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ลดลง เมื่อเปรียบเทียบ GPA ที่สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 6 กับ GPA ขณะที่เป็นนักศึกษา จากที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีมากในระดับมัธยมศึกษา ในจำนวนที่มากที่สุด เมื่อเข้ามาศึกษาในคณะเภสัชศาสตร์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มดังกล่าว อยู่ในระดับปานกลางและดีเป็นส่วนใหญ่ ระดับดีมีน้อยมาก และยังมีในระดับพอใช้และระดับต่ำด้วย ซึ่งไม่มีนักศึกษาได้ GPA ในระดับนี้เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมัธยมศึกษาตอนปลาย และจากตารางที่ A-2 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัศึกษากับระดับอุดมศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน

สำหรับข้อมูลในตารางที่ A-3 เป็นข้อมูลเปรียบเทียบร้อยละของนักศึกษาที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในระดับ ต่ำ พอใช้ ปานกลาง ดี และดีมาก จากกลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในปีการศึกษา 2545, 2544 และ 2543 ตามลำดับ จะสังเกตเห็นว่า นักศึกษาเภสัชศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด ประมาณเกือบร้อยละ 50 ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงมาคืออยู่ในระดับดีและพอใช้ ประมาณร้อยละ 25 ของแต่ละระดับ ส่วนระดับดีมากและต่ำมีจำนวนน้อยไม่เกินร้อยละ 5 และจากข้อมูลในตารางที่ A-4 เป็นการเปรียบเทียบร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ต่ำกว่า 2.50 และ มากกว่าหรือเท่ากับ 2.50 จะเห็นว่า มีนักศึกษาที่ได้คะแนนเฉลี่ยฯ ต่ำกว่า 2.50 คิดเป็นร้อยละประมาณ 23 ของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา การได้คะแนนเฉลี่ยสะสมฯ ต่ำกว่า 2.50 จะเป็นอุปสรรคในการศึกษาต่อหลังจากสำเร็จการศึกษาของนักศึกษากลุ่มนี้ และหรืออาจเป็นอุปสรรคในการสมัครแข่งขันเข้าทำงานในวิชาชีพกับนักศึกษากลุ่มอื่นๆ ที่ได้คะแนนเฉลี่ยฯ สูงกว่า ทั้งในสถาบันเดียวกันและต่างสถาบัน โดยเฉพาะในอีก 2 ปีข้างหน้า คือปี พ.ศ. 2548 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2548 จะไม่ต้องขอใช้ทุนให้กับรัฐบาลอีกต่อไป ส่งผลให้ตลาดงานของวิชาชีพเภสัชกรรมมีการแข่งขันกันสูง บัณฑิตที่มีความพร้อมในทุกด้านทั้งด้านวิชาการ และสังคม จะได้รับการคัดเลือกให้เข้าสู่ตลาดงานเป็นลำดับต้นๆ ลดหลั่งลงไปตามความพร้อมที่บัณฑิตแต่ละคนมีอยู่ สถาบันอุดม

ศึกษาที่ผลิตบัณฑิตเภสัชศาสตร์ทั่วประเทศจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมของนักศึกษาให้สำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพและสนองตอบต่อตลาดงานให้มากที่สุด รวมทั้ง คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้วย

จากข้อมูลในตารางทั้ง 4 ข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นบุคลากรคนหนึ่งในคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าต่อไปว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 140 คน เป็นนักศึกษาลำดับสูงสุด 5 ปี จำนวน 106 คน และนักศึกษาลำดับสูงสุด 6 ปี จำนวน 34 คน เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นประโยชน์ในการวางแผนการศึกษาและแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ต่อไป และเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่องในเชิงลึกกับนักศึกษาในกลุ่มนี้ต่อไป เมื่อนักศึกษาได้ศึกษาอยู่ในชั้นปีสูงขึ้นจนสำเร็จการศึกษา

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 เกี่ยวกับข้อมูลด้านภูมิหลัง เศรษฐกิจ สังคมและประวัติการศึกษา ที่เป็นองค์ประกอบพื้นฐานของนักศึกษา

1.2.2 เพื่อศึกษาว่านักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 มีความพึงพอใจต่ออาจารย์ที่ปรึกษา รุ่นพี่ และกลุ่มเพื่อน และระบบการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง

1.2.3 เพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 140 คน เป็นนักศึกษาลำดับสูงสุด 5 ปี จำนวน 106 คน และนักศึกษาลำดับสูงสุด 6 ปี จำนวน 34 คน

1.3.2 ในการวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษาวิจัยเฉพาะปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 เท่านั้น

1.3.3 ในการวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษาวิจัยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ทั้งนักศึกษาลำดับสูงสุดเภสัชศาสตร์บัณฑิต พ.ศ. 2537 (หลักสูตร 5 ปี) และนักศึกษาลำดับสูงสุดเภสัชศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการบริบาลทางเภสัชกรรม หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2544 (หลักสูตร 6 ปี)

1.3.4 การสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 เกี่ยวกับระบบการเรียนการสอน อาจารย์ที่ปรึกษา รุ่นพี่ และกลุ่มเพื่อน นั้น ต้องการให้

นักศึกษาตอบแบบสอบถาม โดยมองภาพรวมระหว่างที่นักศึกษาเข้ารับการศึกษานาภาคการศึกษาปกติ คือ ภาคการศึกษาที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2545

1.3.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จะใช้คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2545

1.4 คำถามสำคัญ

มีปัจจัยสำคัญอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1.5.1 คณะฯ และหรือมหาวิทยาลัยสามารถนำผลการศึกษาวิจัย มาทำการศึกษา วางแผน หาแนวทางหรือวิธีการในการปรับปรุง แก้ไขระบบการเรียนการสอน ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ระบบรุ่นพี่ รุ่นน้อง และความสัมพันธ์ในชั้นปี ให้มีคุณภาพมากขึ้น เพื่อประโยชน์สูงสุดที่จะได้รับการศึกษาของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษาต่อไป

1.5.2 คณะฯ และหรือมหาวิทยาลัยสามารถนำผลการศึกษาวิจัย มาทำการศึกษาค้นคว้าหาแนวทางหรือวิธีการในการปรับปรุงแก้ไขระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1.5.3 ผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการทำวิจัยเชิงลึกในเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ต่อไป

1.6 วิธีกรวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาสหสัมพันธ์ (correlational study) โดยผู้วิจัยต้องการศึกษาวิจัยอย่างละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลภูมิหลัง ครอบครัว เศรษฐกิจ และสังคมของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ที่รวบรวมมาได้ และวิเคราะห์หาปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของประชากรที่ศึกษา โดยใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเสนอแนวทางปฏิบัติในการสนับสนุนหรือแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมต่อไป

1.7 สมมติฐาน

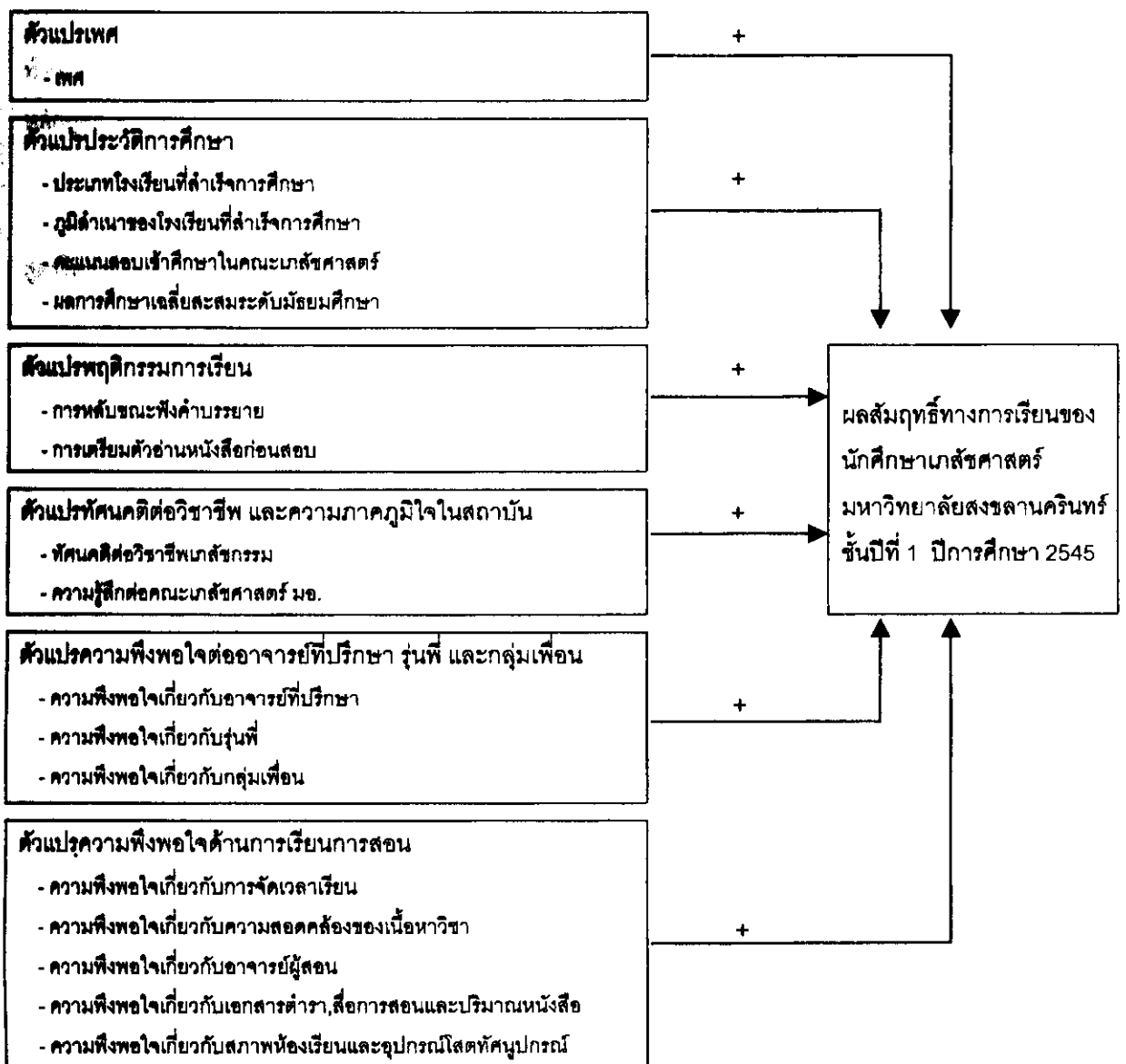
1.7.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 6 ก่อนเข้าศึกษาในคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545

1.7.2 คะแนนสอบเข้าศึกษาในคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545

1.7.3 ความพึงพอใจของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ที่มีต่อระบบการเรียนการสอน อาจารย์ที่ปรึกษา รุ่นพี่ และกลุ่มเพื่อน น่าจะมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

1.7.4 เพศ, ประเภทของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา, ภูมิลำเนาของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา, การหลับขณะฟังคำบรรยาย, การเตรียมตัวอ่านหนังสือก่อนสอบ, ทัศนคติต่อวิชาชีพเภสัชกรรม และความรู้สึกต่อคณะเภสัชศาสตร์ น่าจะมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545

1.8 กรอบแนวคิด (Conceptual Framework) การวิจัย

1.9 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.9.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้จากความสามารถทางร่างกาย หรือสมอง ซึ่งอาจพิจารณาได้จากคะแนนที่กำหนดให้ หรือคะแนนที่ได้จากงานที่ผู้สอนมอบให้ หรือทั้งสององค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม (grade point average : GPA) ปีการศึกษา 2545 ของนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 และในบางกรณีผู้วิจัยอาจใช้คำว่า ผลการเรียนของนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 เพื่อความกระชับ และชัดเจนของเนื้อความ

1.9.2 นักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 หมายถึง นักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545

1.9.3 คณะฯ หมายถึง คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1.9.4 ระบบการเรียนการสอน หมายถึง สภาพหรือสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ในขณะที่ทำการสอน ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนอันมีผลต่อการส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงหลักสูตร (แผนการเรียน)

1.9.5 หลักสูตร 5 ปี หมายถึง หลักสูตรเภสัชศาสตรบัณฑิต ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2537

1.9.6 หลักสูตร 6 ปี หมายถึง หลักสูตรเภสัชศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางเภสัชกรรม หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2544

1.9.7 อาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลการพัฒนาของนักศึกษาและให้คำปรึกษาทั้งด้านการเรียน และด้านอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อการศึกษาของนักศึกษา